

Kevés idő múlva végignyargalnak a lángok a nádtetőn, majd nemsokára átcsapnak a házra is.

A tűz nem látszik messzire. Mire a lángok magasra csapnak, már egészen megvirrad.

*

Toporognak az apró állomás előtt. Csaba becsoszog a parányi váróterembe, elolvas néhány plakátot a sertéshizlalási szerződésről, aztán mégis kijön.

— Ott meg bűdös van...

— Akkor ne menj be. Mindjárt kisüt a nap, majd nem fázol...

— Addigra jön a vonat, ugye, apu?

— Jön máris, nézd a füstjét...

Fölkászálódnak, indulnak mindjárt. Zötyögnek az erdő mellett, most nem látják a falut. Amikor a nagy kanyar után ismét tisztásra érnek, megáll a vonat. Tilos jelzése van.

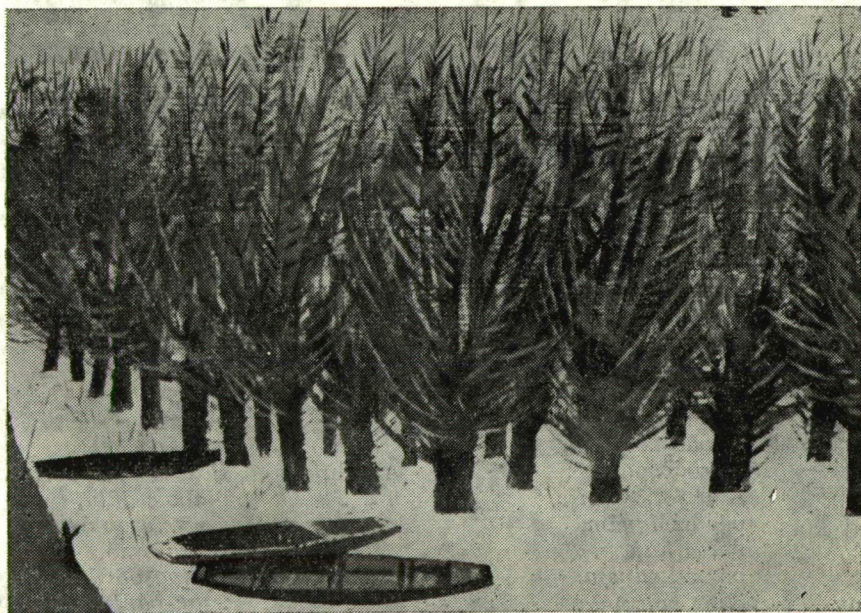
Egy ablakon át, amelyet sehogy nem sikerült fölhúzni, beszökik a kis-harang szava.

— Hallod, apu! Tűzet jelez, igaz?

— Nem, nem, kisleány, hallgasd csak figyelmesebben: ver mind a két oldalára. Akkor pedig halottnak csendítenek. Meghalhatott valaki...

Lassan, döccenve megindul a szerelvény.

A harang riadtan sír utánuk...

HÉZSÓ FERENC: ARADÁS